

sagt: de overtages af Magistraten, men denne bestaaer, naar dette Embede gaar ind, af Borgemeesteren og Byhfriveren. Byhfriveren er, som jeg har sagt, i Reglen en ældre Mand, hans Post er en Retraitepost; de, der overtage dette Embede, ere ikke mere kraftige Mænd, og hvor meget en saadan Mand derfor vil kunne udføre af dette Embedes Forretninger, skal jeg ikke kunne udtale mig om. Jeg vil antage, at den største Deel af Forretningerne vil blive at besørge af Borgemeesteren. Man maa altsaa ved Bestemmelsen af Borgemeestergagen tage Hensyn dertil. Det tredje Embede, der her er under Forhandling, er Byfogedembedet. Det har hidtil steds været anseet for nødvendigt at besætte dette Embede med en af Landets dygtigste og nidkjæreste Embedsmænd, og dette er begrundet i, at Byen er en Grændfestad, at den bliver anløbet af en Mængde fremmede Skibe, og at den som Følge deraf har været en Samlingsplads for fremmede og egne Vagabonder, hvorfor det har været af særegen Vigtighed at holde streng Justits der, hvilket ogsaa har medført Paagribelsen af mange Forbrydere, deels fremmede, deels echapperede fra Hovedstaden og Omegnen, og at der nu hersker en Retsfikkerhed, der ikke overtræffes i nogen anden Commune. Jeg troer, at man bør holde fast ved dette Princip og sørge for, at man har dygtige og gode Kræfter der. Naar man dertil bemærker, at det ingenlunde er Betalingens Størrelse, der gjør, at man faaer dygtige Kræfter til Embederne, idet man jo kan finde disse hos de Yngre, saa skal jeg dertil svare, at den Mand, af hvem man fordrer et større Arbejde og en større Nidkjærhed end den almindelige, maa man ogsaa lønne godt. Politimesterembedet er meget anstrengende, det er i Reglen bleven besat med Mænd i en Alder fra 30 til 40 Aar, og naar de have bestridt det i en Tid af 10—15 Aar, gaae de som oftest over i andre Embeder. Flere ere bleven Borgemeestere i Helsingør, efterat de i deres tidligere Embeder have erhvervet sig den Localkundskab, som er ønskelig for en god Administration af dette Embede. Det er denne Post, som jeg nu skal gaae over til at omtale. Borgemeesteren er rigtignok den, som jeg troer at Udvalget i enhver Henseende har besaaet meest, idet Borgemeestrene af Ud-

valget ere nedsatte en Classe, paa Grund af at det kun har taget Hensyn til de tre Factorer, som Ordføreren nævnte, Omfanget af Virkefredsen, Contoirholdet og Folkemængden. Dette er vistnok tre Factorer, hvortil der ikke kan tages Hensyn ved Borgemeesterembederne, da man, som gjort gjældende af en af de erede foregaaende Talere, her maa tage overveiende Hensyn til Mandens personlige Arbejde, og jeg veed med Visshed, at den Mand, der nu beskæder denne Stilling, idetmindste arbejder sine 8 à 10 Timer daglig. Skal Raadmandsposten nu sammenlægges med hans Embede, saa vil rimeligviis hans Arbejdstid være op til 12 à 14 Timer daglig. Indtægterne af Raadmandsposten have tidligere være omtrent 1,950 Rd., og Borgemeesterembedets Indtægter have været i Gjennemsnit 3,600 Rd., det er ialt 5,500 Rd. Naar man nu paa den Maade, som her skeer, lægger disse Poster sammen, vil man gaaere dem med i det Hele 2,000 Rd. Jeg troer virkelig, at det er at forlange for meget Arbejde af en højere stillet Embedsmand for en for ringe Betaling. Jeg troer, at det maa fastholdes, at det er ønseligt, at Borgemeesteren er en Mand i en mere fremrykket Alder, thi det er ikke alene det meget Arbejde, som her er fremhævet, man skal tage Hensyn til, men det er ogsaa Stillingen som Communens og Statens Repræsentant. Jeg vil ikke, at Manden skal træde op med særlig Værdighed, men blot at den, der staaer i Spidsen for en Commune, dog baade udadtil og indadtil nogenlunde kan repræsentere denne Commune. Jeg maa gjøre opmærksom paa det særegne Forhold, at fremmede Nationer i Helsingør have Embedsmænd, nemlig Consuler, der altsaa ere i ringere Poster end Borgemeesterens, men som have Gager, der ere 2 à 3 Gange større end den, han vil faae; deres Forhold til en saadan Mand, deres hele Betragtning af Communen, deres Opfattelse af Forholdet til den vil jo meget berøe paa; at Borgemeesteren ikke er stillet saa lavt, at han ikke engang i det sociale Liv kan komme sammen med dem. Det er vistnok rigtigt og ønseligt for Communen, at dens Borgemeester er istand til at pleie jelskabelig Omgang med dens Borgere, med de civile og de militære